

Mijn leven met
de Rode Hemelwandelaar

Schrijver: Mardou van Lohuizen

Cover - Illustratie: Johan Langedijk en Carla Knijn-Voerman

Cover - Vormgeving: Rik van Lohuizen

ISBN: 9789402118346

© Mardou van Lohuizen

Mijn leven met de Rode Hemelwandelaar

in het Huis van Vrede

Mardou van Lohuizen

inspiratie voor dit boek. Zodra Johan zijn ogen open deed zei ik: 'Ik doe het'. 'Wat bedoel je, wát ga je doen?' vroeg hij. 'Ik ga het boek schrijven, maar het wordt misschien wél heel anders dan je denkt!'

Het voelt kwetsbaar, mooi en spannend tegelijk om dit avontuur aan te gaan. Het is onbekend wat er komen gaat, ook voor mij...

Dit boek draag ik op aan jou Johan en aan onze liefde. Ik bewonder je om je moed om ongezien en bij voorbaat al ons verhaal te willen delen met anderen. Wat een vertrouwen spreekt daaruit! Ik dank je daarvoor.

met liefde,
Mardou

Proloog – Een ko(s)mische boodschap

Het begon als een slechte grap. Althans, dat vond ik zelf. Anderen moesten er vooral hartelijk om lachen en vonden het waarschijnlijk best een goed idee.

‘Mardou gaat een vierde boek schrijven’ : “Mijn leven met de Rode Hemelwandelaar”. Dat verkondigde Johan, mijn geliefde echtgenoot, die volgens de Maya Astrologie een Rode Hemelwandelaar is.

Inmiddels had ik in november 2013 mijn eerste boek ‘Droom je leven’ uitgegeven en al snel daarna een tweede boekje ‘Bewust Mens-zijn’. Beide gebaseerd op de universele kennis en wijsheid van de Maya’s. Nog een derde zat in de planning en dan was het wel even klaar dacht ik. ‘Zo gaat dat niet Johan’ zei ik dan ook. ‘Jij kan niet zomaar bepalen dat ik een boek ga schrijven. Die inspiratie moet toch echt van mijzelf komen.’

Nou is het niet altijd zo leuk om samen te leven met iemand die een boek schrijft. Een deel van de tijd vertoef ik dan in een andere wereld en ik ben eigenlijk voortdurend bewust of onbewust afgestemd op inzichten en informatie die ik mag ontvangen voor het boek dat ik aan het schrijven ben. Misschien was dit dus een poging van mijn Hemelwandelaar om zelf weer eens meer in het zonnetje te staan en van mijn aandacht verzekerd te zijn.

Mijn weerstand werd er niet bepaald minder door en ondertussen bleef de Hemelwandelaar maar onverstoorbaar glimlachen. ‘Nee echt, jij gaat dat boek gewoon schrijven, dat zul je zien. Het zal een mooi proces zijn voor jezelf en ik vind het heel boeiend om te lezen hoe jij mij ziet en hoe je de relatie met mij beleeft. Daar kan ik wat van leren.’ Ik vond het allemaal maar niks maar het zaadje was geplant en op een ochtend werd ik zowaar wakker met een bruisend enthousiasme en een hoofd vol

Het begin - Als Slang spreekt...

Ondanks mijn enthousiasme duurde het nog even voor ik begon. Misschien was dat toch de angst voor het avontuur, voor het onbekende... Er waren opeens allerlei redenen om het nog maar even uit te stellen. Bovendien zou ik eerst nog een ander boek schrijven. Ik had speciaal daarvoor een week vrij gepland om een goed begin te kunnen maken. Maar het liep anders. Precies op de dag dat ik zou gaan schrijven had ik last van iets wat op een peesontsteking leek. Ik kon mijn hand en arm niet optillen en typen ging alleen met links...

Het toeval wil dat Johan al een tijdje last had van exact dezelfde klacht. Beiden hadden we last van een zeer pijnlijke rechter schouder. Signalen van ons lichaam en het lichaam liegt nooit... Het heeft altijd een boodschap voor ons en als we ons daarvoor open stellen en contact maken met het verhaal en de emotie die in de pijn ligt, dan biedt het ons een heel mooie mogelijkheid om te groeien en heel te worden.

Niets is voor niets en mijn kennis van de Maya Astrologie helpt me om dingen en gebeurtenissen te duiden. Steeds weer blijkt dat het klopt zoals het is en dat alles gebeurt op de juiste tijd en de juiste plaats. Dat is de magie van het dagelijks leven en daarover kan ik me steeds opnieuw verwonderen. Bovendien helpt het me om het leven te aanvaarden zoals het zich aandient en om te leven in het nu.

Maar goed, met zo'n pijnlijke schouder is de magie even ver te zoeken. We konden er wél de humor van in zien. Op een moment dat we juist een week ieder helemaal ons eigen ritme zouden volgen en los van elkaar ons eigen ding zouden doen, zaten we samen op de bank. Het leven wilde wat anders!

Ook dát was weer helemaal in lijn met het natuurlijke ritme van het leven, want we bevinden ons op dat moment in de golf van de Rode Slang.

De Maya astrologie kent periodes van 13 dagen die in een bepaald thema staan. De periode van de Rode Slang gaat juist over de signalen die je lichaam je geeft en over de uitnodiging om de dagelijkse routines en patronen te doorbreken. Slang laat je voelen waar het niet stroomt en vraagt je om voor bezigheden te kiezen die je energie verhogen. Voor mij was dat dus duidelijk níet het schrijven van het derde boek over de Mayawijsheid! Teveel van hetzelfde achter elkaar. Tijd om eerst een nieuwe, diepere verbinding aan te gaan waarin alles weer als nieuw zal zijn. En dat gaat niet alleen over het schrijven over de Maya, maar zeker ook over onze relatie! Want hoe zat dat nu met die schouders van ons...

In de week die volgde had ik alle tijd om daarover na te denken. Ik ging er een paar dagen tussenuit om even wat los te komen van alles. Eerst was er alleen maar die vervelende pijn, maar beetje bij beetje vielen de stukjes op z'n plek. Kort gezegd was het voor mij nodig om me even helemaal los te maken van de relatie, om mijn eigen ruimte te voelen en zo ook ruimte te maken voor iets nieuws.

Johan en ik zijn vanaf het begin van onze relatie bijna altijd samen. Dat voelt heel natuurlijk maar tegelijkertijd is het nét zo natuurlijk ook wel eens moeilijk. We ontwikkelen vaste patronen die misschien geborgenheid lijken te bieden maar die níet bedoeld zijn om een automatisme te worden. Volop leven is verandering en het is nú tijd voor die verandering. Nieuwe mogelijkheden en kwaliteiten kunnen dan naar voren komen.

Laat die schouder mij volgens de Maya astrologie nou vertellen dat ik in balans blijf door mijn vrijheid en onafhankelijkheid te bewaren in relaties... Voor Johan staat de rechter schouder in verband met het loslaten van een diepe innerlijke weerstand tegen verandering...

Toeval dat we met dezelfde klacht zitten? Carla, die de prachtige illustraties maakt voor mijn boeken, dacht van niet. Ze keek naar onze horoscoop en schreef over helderheid en over de moed om het onbekende aan te gaan. Vanuit oeververtrouwen en kwetsbaarheid mogen

we een nieuwe stabiliteit vinden om samen te kunnen werken in een nieuw begin.

Toen viel het laatste kwartje en snapte ik dat ik me eerst even helemaal los had moeten maken, om vervolgens vanuit vrijheid en onafhankelijkheid weer helemaal als nieuw voor de relatie te kiezen. Los van de oude patronen. Ik voelde dat ik die keuze heel bewust moest maken om het avontuur aan te kunnen gaan.

En ons boek, dat was al begonnen zichzelf te schrijven. De boodschap was duidelijk en hóe bijzonder is het, dat op het moment dat het kwartje viel en ik bewust mijn keuze maakte, de pijn in mijn schouder begon op te lossen. De heling was begonnen...

Ik was er weer helemaal klaar voor om naar huis te gaan en eenmaal thuis vonden we het allebei fijn om weer samen te zijn.

Wat een cadeautje om te kunnen voelen dat je blij bent met elkaar!

Je zou misschien denken dat ik nu meteen aan het schrijven ging. Maar nee, ik vond toch weer zo mijn redenen om het nog even uit te stellen. Ik hikte er tegenaan. Maar vandaag is dan toch die dag gekomen. Ik realiseer me dat ik inderdaad het onbekende aanga.

En weet je wat zo mooi is?

De Rode Hemelwandelaar staat voor de moed om het onbekende aan te gaan. Dus zeg ik JA tegen 'mijn' Rode Hemelwandelaar en JA tegen het avontuur dat we samen aangaan!

Dagboek van Mardou

22 februari 2014 - Blauwe Spectrale Adelaar

Het onbekende? Zodra ik over de relatie wil schrijven komen eerst alle mooie dingen die we samen hebben ervaren en beleefd naar boven. Ik kan misschien wel een paar boeken vol schrijven. Maar dat lijkt onbegonnen werk. Ik voel me gejaagd en het boek voelt opeens als één grote verplichting.

Ik stop met schrijven. Het is mooi weer en ik maak tijd voor een wandeling samen met Johan. Ik uit mijn frustratie, die ik nu al meteen aan het begin tegenkom... Hij zwijgt. 'Je zegt maar niks zeker?' zeg ik. 'Ik zeg niks.' zegt Johan. En daar moet ik het mee doen. Ergens voel ik wel dat dat me juist goed doet. Het brengt me naar binnen om mijn eigen antwoorden te vinden. En nu, even later, zit ik dan toch maar mooi weer even te schrijven!

Alle verhalen die rondtollen in mijn hoofd zijn mooi. Maar onbekend en een avontuur voor mij, nee, dat is het niet als ik erover ga schrijven. Of dit boek een mooi verhaal gaat worden moet ik maar afwachten. Ik mag het doen met wie ik nu ben. Ik zal niks ontlenen aan de verhalen van toen, maar ik neem alles wat ze me gegeven en geleerd hebben natuurlijk mee op dit avontuur door het Hier en Nu.

Puur en kwetsbaar mag het zijn. Dit boek wordt een proces, dat voel ik al. Ik moet ook even aan het programma Collegetoer denken waarin Dan Brown laatst te gast was. Hij gaf als tip aan elke schrijver: 'Ga op ontdekkingsstocht naar datgene waar je zelf echt nieuwsgierig naar bent en neem de lezer mee op reis.' Dat is precies wat ik nu besluit te doen.

De dagenergie van vandaag is prachtig om een begin te maken. De adelaar is verbonden met het doel van onze relatie. Onze horoscoop laat zien dat het ons doel is om ieder goed voor onze eigen behoeftes te zorgen en om vanuit vrijheid en onafhankelijkheid in de relatie te staan.

Alleen zo kunnen we onze visie helder houden, onze visie leven en onze dromen verwezenlijken.

Inspiratie op de dagenergie uit 'Droom je leven':

*Vandaag is het de energie van Adelaar
die je helpt het grote beeld te zien.*

Waar sta je nu?

Laat maar helder worden wat voor jou belangrijk is...

Durf de confrontatie aan te gaan en doe wat je moet doen.

Als jij jouw visie wilt leven, is het essentieel om voor jezelf op te komen.

Dat voelt misschien kwetsbaar en onbeschermd maar dat is heel natuurlijk.

Juist die kwetsbaarheid maakt je zo krachtig.

Als je daartoe bereid bent

gaat er een hele mooie poort voor je open,

de poort naar jouw essentie.

Je angst loslaten is een daad van Liefde voor jezelf.

Dat wat steeds zo onbereikbaar leek

is dan opeens, heel natuurlijk, Hier en Nu.

Als jij in je centrum komt

en in je kracht en kwetsbaarheid durft te staan,

geef je de ander daarmee de aanmoediging om datzelfde te doen!

Is dat een mooie dag om te beginnen of niet?

Wat een uurtje geleden nog allemaal veel te veel leek is nu opeens tot iets moois geworden. De eerste poort opent zich al...

23 februari 2014 - Gele Kristallen Krijger

Vanochtend werd ik, zoals vaak, wakker met nieuwe inzichten en inspiratie. Ik stond op, het zonnetje scheen.

Het is zondagochtend dus het is lekker stil nu buiten en ik geniet van het moment. Ik kijk naar de twee ponypaardjes die staan te grazen. Het zijn niet onze eigen paardjes maar ze staan op het veldje vlak naast ons huis en we kunnen daar heerlijk van genieten. Net als van de ezeltjes die op het veld achter onze tuin staan.

In juli 2009 kwamen we hier wonen en we hadden eigenlijk besloten om geen dieren meer te nemen. Om vrij te kunnen zijn om te gaan en te staan waar we willen, maar ook omdat we binnen een paar jaar afscheid hebben moeten nemen van onze drie katten. Het is wel even goed zo. En bovendien, met al die dieren zo om ons heen voelen we ons al rijk.

Nu we hier wonen, blijkt dat we eigenlijk helemaal niet zo nodig meer weg hoeven en zijn we veel thuis. Dat is opgemerkt in de kattenwereld want een mooie zwervkat had ons al snel gevonden. Op een dag gaven we haar wat brokjes en daarna was ze natuurlijk helemaal niet meer weg te krijgen. Onze tuin vond ze blijkbaar ook een veilige plek om haar nestjes in te leggen. De kleintjes besloten dat dit hun thuis was en dus bleven ze. Zo komt het dat we toch weer katten hebben maar zij hebben óns gekozen in plaats van andersom.

Terwijl ik zo aan het mijmeren ben en de inspiratie door me heen laat gaan, zet ik thee en koffie, ik zet het ontbijt klaar en ga zitten lezen. Samen ontbijten is een vast begin van onze dag, dus ik wacht op Johan. Na het ontbijt nemen we rustig de tijd voor koffie en een boek of om even te kletsen en te delen wat er in ons omgaat. Een fijn dagelijks ritueel. Maar wel zó'n vaste gewoonte dat ik eigenlijk zonder het te merken het moment van inspiratie voorbij laat gaan. Het mooiste is om de inspiratie meteen te 'vangen' en te gaan schrijven. Maar nee, de vaste gewoonte wint en eigenlijk ben ik ook bang dat ik Johan dan teleurstel. Het is alsof ik

we zijn ook heel verschillend. Johan heeft een rustige energie en is van nature heel gematigd, waar ik juist eerder naar uitersten neig en (soms te) enthousiast en gedreven kan zijn. Johan heeft oog voor detail, ik ben goed in de grote lijnen. Johan houdt van structuur, ik voel me goed en vrij zonder planning. Als Johan een ruimte ziet, dan weet hij meteen hoe hij die ruimte optimaal kan gebruiken, kan aanpassen en inrichten en tot zijn recht kan laten komen. Ik zit het liefst een tijdje in een lege ruimte om het dan als vanzelf te laten ontstaan.

Het zijn kwaliteiten die elkaar in positieve zin kunnen aanvullen maar die elkaar ook lekker kunnen uitdagen. Want hoe kan ik bijvoorbeeld in een lege ruimte de dingen laten ontstaan, als Johan ze al heeft ingevuld? Soms denk ik wel eens: Hoe hebben we elkaar zo kunnen uitkiezen... Maar ik denk het wel met een glimlach hoor. Onze relatie geeft ieder van ons zulke mooie mogelijkheden om te groeien. Dat zegt ook de Maya astrologie. In de omschrijving van onze geboorte-energieën kun je heel duidelijk herkennen wie we zijn. Er zijn 260 verschillende geboorte-energieën met prachtige namen die je onderbewustzijn prikkelen. Neem nou die van Johan: **Rode Kosmische Hemelwandelaar...**

Een nadere kennismaking met Johan

Johan, de rode kleur geeft aan dat jouw leven in het teken staat van nieuwe ideeën en ook van nieuwe dingen beginnen. Je bent creatief. Je kunt impulsief zijn en je brengt zaken in beweging. Als Rode Hemelwandelaar ben je een kosmische boodschapper van licht.

De Rode Hemelwandelaar-energie daagt jou in je leven uit om de angst voor het onbekende los te laten. Zijn energie schudt je wakker en vraagt je om je bewustzijn te verruimen. Opvoedingspatronen, angst om te leven en te genieten kunnen je belemmeren. Als je dat herkent, verzamel dan de moed om je grenzen te verleggen. Gun jezelf het avontuur dat leven heet!

'm een beetje in de steek laat als we niet samen ontbijten. Maar is dat waar? Johan zegt meteen van niet. Maar los van dat, is het belangrijk?

Voor dit moment herken ik vooral dat het belangrijk is om die angst om teleur te stellen te doorbreken. Het is de Slang die nu spreekt en die zegt: 'Doorbreek de routine en doe datgene waar je energie van krijgt!'. Ja, daar is weer even moed voor nodig, maar het doorbreken van patronen opent wél de poort naar het onbekende!

Het onbekende... De Hemelwandelaar, daar is ie weer...

De energie van de Hemelwandelaar, van Johan dus, geeft mij op mijn levenspad de moed om het onbekende aan te gaan. In dat onbekende zal ik ontdekken dat het leven me alles geeft wat ik nodig heb om te groeien en te bloeien zoals het is bedoeld. Dit weten, deze helderheid, brengt mij bij een diep oeververtrouwen en helpt mij om vanuit kwetsbaarheid een nieuwe stabiliteit te vinden en om samen te werken in een nieuw begin.

Die woorden klinken me toch bekend in de oren. Schreef Carla daar niet over? Helderheid en samenwerken vanuit oeververtrouwen. Ha! en zo is dat maar net als je die twee schouders bij elkaar optelt:

Het is altijd een wederzijds verlangen geweest om ons samen in te zetten voor een groter doel en een mooie plek te creëren waar mensen zich thuis en geborgen voelen, zichzelf kunnen zijn, op kunnen laden, kunnen groeien en van hart tot hart kunnen delen. Het is juist dat gemeenschappelijke doel waarin we elkaar zo herkennen en waarin we verbonden zijn. Het is een soort rode draad in onze relatie die ervoor zorgt dat we steeds blijven groeien. Samen mogen we onze schouders er onder zetten.

Een plek van vrede bieden begint bij jezelf en vraagt om ook zélf te leven wat je gelooft. Dat is onze dagelijkse leerschool. Want we mogen dan een gemeenschappelijk doel hebben en elkaar in veel dingen herkennen,